

12 PAKOPŲ

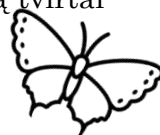
Žagarės gimnazijos laikraštis, leidžiamas nuo 1998 m.

Mūsų abiturientams: Matui, Deivydui, Danieliui, Armandui, Vilmantei, Augustei, Henrikui, Samantai, Džiugui, Skirmantei, Gabrielei skamba jau P a s k u t i n i s skambutis!

Mokykla – tai dirbtuvė, kurioje formuojamas augančiosios kartos mąstymas. Reikia ją tvirtai laikyti rankose, jeigu nenori paleisti iš rankų ateities.

Prancūzų rašytojas ir žurnalistas Henri Barbusse

Mieli Žagarės gimnazijos abiturientai,

ar jaučiate, kaip greitai bėga laikas? Jūs jau užaugote ir išsinešate viską, ką gimnazija galėjo duoti: žinias, meilę, draugystę, pasitikėjimą, tikrąsias vertybes.

Jūs išeinate į savarankiško gyvenimo kelionę, tad linkiu, kad ji prasidėtų tvirtu, gerai apgalvotu ir ryžtingu žingsniu. Ir taip žingsnis po žingsnio – link savo laimės ir svajonių išsipildymo!

Nenusakomas jausmas – liūdesys ir kartu džiaugsmas... Eikite į pasaulį, tik nepamirškite, kad gimnazija, kaip namai, visada Jūsų lauks sugrįžtančių!

Žagarės gimnazijos direktorė

Edita Aukselienė

„Paskutinis skambutis: misija (ne)įmanoma įvykdyta!“

Mieli kolegos, likimo broliai ir seserys!

Jei skaitote šį puslapį, vadinasi, išgyvenote. Taip, dešimtys kontrolinių, nepakeliamai ankstyvi pirmadienio rytai ir bandymai suprasti, ką autorius norėjo pasakyti savo kūrinyje, jau lieka praeityje. Šiandien mokyklinis skambutis skamba paskutinį kartą, o tai reiškia tik viena – metas paslėpti vadovėlius ir išsitraukti šypsenas!

Šis laikraštukas – tai jūsų bendrų akimirku, nemigo naktų ir bendro juoko metraštis. Prieš akis laukia didysis egzaminų maratonas, bet šiandien siūlome trumpam sustoti, atsikvėpti ir pasijuokti iš savęs. Sukaupkite paskutines jėgas, tikėkite savo sėkme (ir šiek tiek intuicija) – mes tai padarysime!

Gimnazijos mokinių taryba

Zagarės gimnazija 2024 - 2025 m. m.

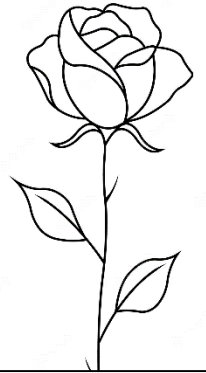
Mieli mano dvyliktokai, šiandien Jūsų rankose – ne tik Paskutinio skambučio aidas, bet ir raktas į kelius, kuriais netrukus išsivaikščiosite. Per šiuos metus kartu įveikėme daugybę „pakopų“, mokėmės ne tik iš vadovėlių, bet ir vieni iš kitų. Matai, Deivydai, Danieliau, Armandai, Vilmante, Auguste, Henrikai, Samanta, Džiugai, Skirmante ir Gabriele – kiekvienas iš Jūsų į gimnazijos metraščių įrašėte savo unikalią istoriją. Linkiu, kad tas ryžtas ir jaunatviškas smalsumas, kurį mačiau Jūsų akyse, lydėtų Jus ir už šių sienų. Nebijokite klysti, nes klysta tik tie, kurie eina. Nebijokite svajoti garsiai, nes tik drąsios svajonės pildosi. Tegul Jūsų pasirinktas kelias būna šviesus, o širdyje visada lieka vietos sugrįžimui į Žagarę. Sėkmės egzaminų sesijoje ir sklandaus skrydžio į naują etapą!

Su meile ir tikėjimu Jumis, Jūsų auklėtoja Daiva Skirienė

Mielieji, tokie gražūs pirmokėliai ir liksit mano atminty. Esu žmogus, kuris lydėjo pirmuosius žingsnius į žinių pasaulį. Stengiausi padėti patikėti savimi, būti geru žmogumi, nebijoti svajoti. Ar man pavyko? Svajonės veda pirmyn. Svarbiausia – eiti jų link, nors ir mažais žingsneliais. Gyvenimas keičia planus, tačiau jis suteikia viltį ir jėgų kurti savo ateitį. Iš jūsų mokiausi nuoširdumo, drąsos ir pagalbos draugui. Linkiu jums atrasti savo kelią.

Pirmoji mokytoja Elena Gurskienė.

Miela Auguste, greitai užversi vieną svarbiausių gyvenimo knygos skyrių - mokyklos metus. Už jų liks ne tik pamokos, kontroliniai ar egzaminai, bet ir draugystės, juokas koridoriuose, pirmieji iššūkiai, atradimai bei svajonės, kurios augo kartu su Tavimi. Mokyklos baigimas tegul būna ne pabaiga, o graži pradžia. Linkiu drąsiai žengti į naują etapą, tikėti savimi net tada, kai kelias atrodo neaiškus, ir niekada neprarasti smalsumo bei noro augti. Tebūna tavo pasirinkimai prasmingi, žmonės šalia - nuoširdūs, o svajonės - pakankamai didelės, kad įkvėptų kasdien judėti pirmyn. Nepamiršk: didžiausi pasiekimai prasideda nuo tikėjimo savimi. Tegul gyvenimas dovanoja daug progų šypsotis, kurti, mylėti ir didžiuliotis tuo, kuo tampi.

Mieli auklėtiniai!

Atrodo, dar visai nesenai, prieš dvylika metų, nedrąsiai žengėte pirmuosius žingsnius į šią mokyklą. Buvote tokie mažičiai, nedrąsūs, viskas Jums buvo nauja ir nežinoma. O šiandien jau stovite ant naujo gyvenimo slenksčio- brandūs, saviti ir pasirengę kurti savo kelią. Per šiuos dvylika metų buvo visko: juoko, draugysčių, atradimų, svajonių, nerimo prieš kontrolinius, kartais ir nusivylimų. Tačiau visa tai Jus tik dar labiau augino ir stiprino. Kiekvienas iš Jūsų palieka ypatingą pėdsaką mano širdyje.

Linkiu Jums drąsiai svajoti, nebijoti klysti ir visada išlikti nuoširdžiais, jautriais ir tikrais žmonėmis. Drąsiai rinkitės savo kelią, net jei jis iš pradžių atrodo sudėtingas ar pilnas nežinios. Niekada nepraraskite smalsumo, siekite savo svajonių ir visuomet išlikite savimi.

Auklėtoja Justė Puipaitė- Žabarauskienė

Pirmoji mokytoja Jolanta Bijanskienė

Koks linksmiausias įvykis tau nutikęs mokykloje per 12 metų?

- Linksmiausias dalykas, kuris nutiko per du metus šioje mokykloje, jog susiradau labai geras dvi drauges, bei susipažinau su nuostabiais mokytojais. (Vilmantė)
- Linksmiausia buvo pamatyti suolo draugo veido išraišką, kai abu supratome, kad kontrolinio užduotys parašytos visiškai kosmine kalba. (Gabrielė)
- Kai per kalėdinį karnavalą šokau pro langą su klasiokais. (Skirmantė)
- Didžiausia įspūdis paliko: lietuvių kalbos mokytoja Vilija Arlauskienė, už gerus bajerius ir puikias istorijas! (Augustė)
- Prank call'ai per laisvas pamokas, juoko priepuoliai per matematiką. (Matas)
- Šimtadienio afteris. (Džiugas)

Kokie mokytojai paliko didžiausią įspūdį?

- Atėjus į šią mokyklą labai didelę nuostabą sukėlė visi mokytojai, kokie jie draugiški, pasirengę padėti, labai malonu ir be galo gera buvo sutikti šiuos mokytojus. (Vilmantė)
- Didžiausią įspūdį paliko V. Arlauskienė, kurios posakius per egzaminą turbūt prisiminsiu greičiau nei pačius privalomus kūrinius ar citatas. (Gabrielė)
- Biologijos ir lietuvių k. mokytojos. (Danielius)
- Dalia Miniotaitė - интересные уроки. (Skirmantė)
- V. Arlauskienė ir D. Miniotaitė (5-8 klasėse baisiai bijojau). (Matas)
- Nei vienas. (Džiugas)

Ko palinkėtum būsimoms kartoms?

- Nebijoti pasinerti ir pradėti naują gyvenimo etapą. (Vilmantė)
- Būkit chill, bet retkarčiais ir knyga atsiverskit. (Gabrielė)
- Linkiu nebijoti klysti. (Danielius)
- Egzai laikini, o miego trūkumas — amžinas. (Skirmantė)
- Ko palinkėčiau būsimoms kartoms: mažiau streso, atkakliau siekti tikslo bei nepamiršti, kad mokykla – ne kalėjimas, o tiesiog labai ilgas SEL koncertas: kartais nesupranti kas vyksta, bet pabaigoj visi jums ploja. (Augustė)
- Prisigalvot kiek įmanoma daugiau visokiausių veiklų mokykloj, kad būtų ką prisiminti. Darykit išdaigas. (Matas)
- Neapsikraukit. (Džiugas)

Jeigu reikėtų apibūdinti visus 12 metų mokykloje vienu sakiniu, koks jis būtų?

- Naujas ir duobėtas gyvenimo etapas. (Vilmantė)
- Greičiausi ir kartu ilgiausi 12 metų mano gyvenime, kuriuos mielai pakartočiau, bet tik nuo kokios 11 klasės. (Gabrielė)
- Mokykla buvo pilna gerų prisiminimų, draugų ir naujų patirčių. (Danielius)
- Daugiau miegojau negu mokiausi. (Skirmantė)
- Jeigu reikėtų apibūdinti 12 metų mokykloje vienu sakiniu : Sakyčiau daugiau dramų nei „Netflike“, mažiau logikos nei sapnuose, bet užtat draugai – tikras auksas. (Augustė)
- Amerikietiški kalneliai. (Matas)
- Pralėkė. (Džiugas)

Baigiamasis žodis: „Į naują pradžią!“

Štai ir viskas. Paskutinis šio laikraštuko puslapis užverčiamas, o kartu su juo baigiasi ir vienas gražiausių, triukšmingiausių bei įsimintiniausių mūsų gyvenimo etapų. Mokykliniai suolai, kuriais dalijomės, koridoriai, kuriais bėgome skambant skambučiui, ir klasės juokas lieka istorijai. Istorija, kurią parašėme mes visi kartu.

Egzaminai, dėl kurių dabar taip stipriai plaka širdis, praeis. Balai bus surašyti į atestatus, o baimė išgaruos. Tačiau tai, ką išsinešame iš čia – tikrą draugystę, pirmąsias gyvenimo pamokas ir bendrus prisiminimus – liks visam gyvenimui.

Nebijokite klysti, nebijokite svajoti garsiai ir drąsiai ženkite pro šias duris. Pasaulis už jų yra didelis, įdomus ir laukiantis būtent jūsų. Tikėkite savimi taip, kaip mes tikime vieni kitais.

